

Sygn.akt IV U 345/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2020r.

Sąd Okręgowy w Rybniku Wydział IV

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Monika Holona

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2020r. w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania R. H. (H.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania R. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 4 grudnia 2019 r. Znak (...)(...)

oddala odwołanie.

Sędzia:

Sygn. akt IVU 345/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 04.12.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu R. H. (H.) prawa do emerytury górniczej z uwagi na brak wymaganych 25 lat pracy górniczej.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji, kwestionując nie zaliczenie do stażu pracy górniczej okresu służby wojskowej w okresie zatrudnienia na stanowisku górnik pod ziemią od 26.1.1994r. do 20.04.1995r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony R. H. urodził się (...)

W dniu (...) złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek.

Decyzją ZUS z dnia 04.12.2019r. odmówiono ubezpieczonemu prawa do tego świadczenia z uwagi na brak wymaganego okresu pracy górniczej tj. 25 lat.

Organ rentowy uznał za udowodnione 23 lata, 9 miesięcy i 3 dni pracy górniczej - na dzień 14.11.2019r. tj. na dzień wystawienia zaświadczenia o okresach niezdolności do pracy.

Ubezpieczony od 02.12.1992r. do nadal pracuje w KWK (...) na stanowiskach kolejno: młodszy górnik p.z., górnik p.z. W okresie tego zatrudnienia od 26.01.1994r. do 20.04.1995r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po odbyciu służby wrócił do pracy na stanowisko górnika pz.

(dowód: akta rentowe)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności niesporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie zaskarżona decyzja dotyczy prawa do emerytury górniczej ubezpieczonego na podstawie art. 50 e ustawy emerytalnej.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018r., poz. 1270).

Według treści art. 50 e ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do górniczej emerytury, bez względu na wiek i zajmowane stanowisko, przysługuje pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem ust. 2.

Ust. 2. Do okresów pracy górniczej, o której mowa w ust. 1, zalicza się także okresy:

1) niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy albo z tytułu choroby zawodowej, za które wypłacone zostało wynagrodzenie lub zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne,

2) czasowego oddelegowania pracowników, o których mowa w art. 50c ust. 1 pkt 6, do zawodowego pogotowia ratowniczego w (...) S.A. w B., w (...) S.A. Oddział (...) w L. lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego

- bezpośrednio poprzedzone pracą górniczą wykonywaną pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, przypadające w czasie trwania stosunku pracy.

Ust. 3. Prawo do emerytury, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem, że pracownik nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art. 50c ust. 1 ustawy emerytalnej definiuje pojęcie pracy górniczej i zgodnie z nim za pracę górniczą uważa się zatrudnienie:

1) pod ziemią w kopalniach węgla, rud, kruszców, surowców ogniotrwałych, glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów, gipsu, anhydrytu, soli kamiennej i potasowej, fosforytów oraz barytu;

2) pod ziemią i przy głębieniu szybów w przedsiębiorstwach budowy kopalń określonych w pkt 1 oraz pod ziemią w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących dla tych kopalń roboty górnicze lub przy budowie szybów;

3) pod ziemią w przedsiębiorstwach montażowych, przedsiębiorstwach maszyn górniczych, zakładach naprawczych i innych podmiotach wykonujących dla kopalń określonych w pkt 1 podziemne roboty budowlano-montażowe, roboty przy naprawie maszyn i wdrażaniu nowych urządzeń; pracownikom zatrudnionym w tych przedsiębiorstwach, zakładach i innych podmiotach uznaje się za pracę górniczą te miesiące zatrudnienia, w których co najmniej połowę dniówek roboczych przepracowali pod ziemią;

4) na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini;

5) pod ziemią na stanowiskach dozoru ruchu oraz kierownictwa ruchu kopalń, przedsiębiorstw i innych podmiotów określonych w pkt 1-3, a także w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach, o których mowa w pkt 4, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki złożami kopalini i ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego;

6) w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego;

7) na stanowiskach maszynistów wyciągowych na szybach oraz na stanowiskach sygnalistów na nadszybiach szybów w kopalniach, przedsiębiorstwach i innych podmiotach określonych w pkt 1 i 2;

8) na stanowiskach pracy pod ziemią w nieczynnych kopalniach wymienionych w pkt 1;

9) na stanowiskach instruktorów zawodu w górniczych polach szkoleniowych pod ziemią oraz w kopalniach siarki i węgla brunatnego.

W ocenie Sądu wydana przez organ rentowy decyzja jest prawidłowa w zakresie braku prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50 e ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony by uzyskać sporne świadczenie, powinien spełnić wymóg posiadania co najmniej 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tymczasem organ rentowy uznał okres pracy górniczej w ilości 23 lat, 9 miesięcy i 3 dni.

Brak jest podstaw do zaliczenia do okresów pracy górniczej wnioskowanego okresu służby wojskowej, gdyż okres taki nie został wymieniony w cytowanym art. 50c ustawy emerytalnej i podlega on zaliczeniu, pod pewnymi warunkami, jedynie na uprawnienia pracownicze danego pracownika, a nie na jego uprawnienia emerytalne.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 1 kwietnia 2014 r. (sygn. akt I UK 366/13, LEX nr 1455428), po nowelizacji ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dokonanej ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1397) - wobec skreślenia dawnego art. 38 ustawy emerytalnej i braku jego odpowiednika w przepisach Rozdziału 3a Działu II ustawy, nie ma obecnie możliwości uwzględniania w wymaganym stażu pracy uprawniającym do emerytury górniczej tzw. okresów zaliczalnych do pracy górniczej, jakimi

były wymienione w art. 38 okresy składkowe z art. 6 ust. 1 pkt 4-8, ust. 2 pkt 2, 3 i 5-8 oraz okresy nieskładkowe z art. 7 pkt 1-7, 9 i 12.

Z tych względów, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z art.15 zzs(2) ustawy z dnia 02.03.2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID – 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020r. poz.374) Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia